

Μ'αὐτὴν μιλῶ, μ'αὐτὴν λαλῶ, μ'αὐτὴν ἐμπνέω πνεύματα,
μ'αὐτὴν ἀνοίγω στάδια προόδου καὶ τιμῆς,
κί' ἂν ἄλλα κινήτοποιον ἀράβες καὶ σπρταύματα,
ἐγ' ὅμως κινήτωκα τοὺς γλωσσικούς μου μῦς.

Κυττάξετε τὴν γλῶσσα μου... τί τρόμος σὺν τὴν λύσω...
μ'αὐτὴν κτυπῶ, μ'αὐτὴν νικῶ, μ'αὐτὴν καὶ καταπλήσσω.
Σὲ Δύοι καὶ σ' Ἄνατολὴ τὴν δείχνω γιὰ φοβέρα,
μ'αὐτὴν ὁ γέρο διαβόλος σὰς πέρνει τὸν πατέρα.
Ἐγὼ γιὰ γλῶσσα χάνομαι, γιὰ ῥήτορας πεθαίνω,
καὶ γιὰ κουβέντα κουτουροῦ σχίζω τὴν γῆ καὶ μπαίνω.

Ἐγὼ μ'αὐτὴν ἀδύνατη δὲν φαίνομαι καὶ ψόφια,
μήτε παραγωνερίζομαι,
κί' ἐπάνω της στριβίζομαι
καὶ βγάξω γιατροσόφια.

Γλῶσσα μὲ τόσοσν παρελθὸν καὶ μὲ παρὸν καὶ μέλλον,
γλῶσσα γλωσσῶν καλλώπιμα καὶ καύχημα ρητόρων,
ποῦ μὲ ραγδαῖον χεῖμαρρον καὶ πλήμμυρον αἰθλων
ἀγόνους γονιμοποιῶν κολάδας προπατόρων.

Γλῶσσα, ποῦ μὲ τὴν ρώμην της τὸ δίχου μου γυρεύω,
γλῶσσα, ποῦ μὲ τὸ κράτος της στρατάρχας μαγειρεύω,
γλῶσσα, ποῦ στόλων καὶ στρατῶν καρποφοροῦν στελέχη,
καὶ σκούζω γλωσσάει, βρὲ παιδιὰ, γιὰ ἀκόννημα ποῖός ἔχει;

Γι' αὐτὴν παντοῦ καὶ πάντοτε μὲ λὲν γλωσσικοπάνα
καὶ δίχως ἀερότοκα πετῶ κί' ἀεροπλάνα,
κί' ὕπνεθυμίζω διαρκῶς σὲ κάθε Καγκυλάριον
τὴν πτήσιν τὴν Ἰκάρειον.

Γλῶσσα, φρονιμῶν στήριγμα, βλακῶν καὶ παραφρόνων,
γλῶσσα, ποῦ μένει δύναμις τοῦ γένους τοῦ κλεινοῦ
ἀφ' ἧς συγμῆς ὁ πάλαι Ζεὺς κατέρριψε τὸν Κρόνον
κί' ὁ Προμηθεὺς υπέκλεψε τὸ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.

Καὶ τώρα σὲς, ποῦ λέγεσθε πολὺ ὄρεκα μουλιά,
κυττάξετε παρακαλῶ τὴν γλῶσσα μου καλὰ,
κί' ἂν ἀτσαλῆ κί' ἀκάρθη τὴν βρίζετε σημαίνει
πῶς εἶμαι πάλι σήμερα κακοστομαχισιόμηνη,
γιατὶ παράφαγα ξανά
μὲ πεινα φαταούλα,
κί' ἐρήχτηκα σ'ὸν Κορβανά
κί' ἐδόουλεφ ρεμοῦλα.

Κυττάξετε τὴν γλῶσσα μου, τοῦ κόσμου διπλωμάται,
καὶ πάντοτε παρακαλῶ μὲ μοῦ τὴν ἐκτιμᾶτε.

Γλῶσσα, ποῦ κόσμον ἐξασκῶ
σ'ὸ τρώγειν ὀλοένα,
κί' ὄλο φουσκόνεις σὰν ἀσπί
μ' ἄντερα φουσκώμένα.

Γλῶσσα, ποῦ γίνεται καθὲς ξεροκαμπίας κύριος
κί' ἀνάξιος σταφάνου,
γλῶσσα, ποῦ μέλλει μίγηκανὴ νὰ γιγὴν κινήτηριος
παντός ἀεροπλάνου.

Γλῶσσα, ποῦ θάναι τρομερὸν ἀδικήμα καὶ κρῖμα
νὰ μὴ σὴν βοηθήσεται,
ἀνοίξω δὲ τὸ στόμα μου καὶ τοῦτο παραχρήμα
μὲ πνεῦμα πληρωθῆσεται,
καὶ κλαύσει τὸ κηφηναρῶ τοῦ θεοῦ πολυτίθρου
ξηρότερον σκελέθρου.

**Τέλος τῆς ὀπτασίας
τῆς ὄντως ἐξιστίας.**

Εἶπεν αὐτὰ τὸ καύχημα τοῦ κόσμου τοῦ γγίνου,
κί' ἀμέσως ὁ σερ' Ἐθουαρδ ἀπὸ τὴν Ἀλβόνα
τὴν μνήμην τοῦ φιλέλληρος ὑπαρτιμῶν Ἐλγίνου
ὀλόκληρον ἐξήγησε τὸν μέγαν Παρθένονα.
Κί' ὁ Μπόλωβ νέον ἔλεγχον, κί' ὁ Ρώσος γιὰ χατήρι
τῆς Ἐκκλησιαίς ἐξήγησε καὶ κάθε μοναστήρι.

Π. - Ἀμ' ὅ Ττόν;

Φ. - Τίποτα δὲν ζήτησε, καθόμνια,
μὰ πήγε σ'ὸν Θανόπουλο κί' ἐπῆρε μακαρόνια.
Ὁδὸ μὴν κί' ὁ Γάλλος σὺν φυλῆ πασῶν εὐγενεστέρᾳ
τίποτα δὲν ἐπῆρε,
βρὲ Περικλιέτο χῆρε,
ἀπεναντίας ἄφησε Γαλατικὸν ἀέρα.

Κί' ἀφοῦ σιγῶντες ἤκουσαν τῆς γλώσσης μας τὸν ληρον
κί' ἐπὶ τῶν ἱματιῶν μας ἔβαλαν νέον κληρον,
πῆγαν τὰ ΙΙ α ν α θ ἦ ν α ι α ν ἄδου τὰ πνευματώδη,
ποῦ τὴν Ἀθῆνα σήκουσαν κί' ἐρέτος εἰς τὸ πόδι.

Κί' ἄνακατεῦθησαν κί' αὐτοὶ μ' ἡμᾶς τοὺς φαρτυτοῦς,
κί' εἶδαν τὸ νέο θηλοκό, ποῦ δὲν γροακί μουρέλια,
ὁ δὲ Σιγγῶρ μὲ δίστυχα τοὺς ὕμνησε κί' αὐτοῦς,
καὶ κάθε Καγκυλάριος λιγώθηκε σ'τὰ γέλοια.

Κί' ὁ Πι Δημητρακόπουλος τοὺς πῆρε βρὲ φωριτή,
καὶ τὸν Κ ω λ ε τ ἦ πῆγανε νὰ δοῦν τὸν μακαριτή,
κί' ἄκουσαν φέμματα πολλὰ κί' ἀπὸ τὸ στόμα τοῦτου
κί' ἱστοδοσαν νὰ μίμηθουῖν σὺν ἡμῖσι τὴν μαίμου του.

Μὰ πῆγαν καὶ σ'τὴν Φωτεινὴ τὴν Σάντηρ τοῦ Γρηγόρη,
δραμα μὲ τέχνη περισὴ καὶ μὲ μικροῦλα κέρη,
ποῦ πήγε καὶ γκρεμιστηκε γιὰ κάμπορον ἐκκουσιάρη
καὶ τὸνομά της κ' ἔκρως μέσ' σ'ὸ Καλαντάρι.
Κί' ἀνέκραξαν ὕμνονα κί' οἱ πρώτοι τὸν ἐν τέλει
μπράβο καὶ σ'ὸν Ξενοπούλο, μπράβο καὶ σ'τὴν Κυδέλη.

Κί' ὁ κόσμος ὁ θεατρικός ἐξίστατο κί' ἠπόρει
γιατὶ κί' οἱ Καγκυλάριοι δὲν τάχουν αὐστά,
κί' ὁ Χρηστομάνος πιάστηκε μαζὶ μὲ τὸν Γρηγόρη
ποῖός πῆρε περισσότερα τὸν δύο ποσοστά.

Τέτοια ποῦ λὲς ἀλλόκοτα κί' ἄλλα τῶν ἄλλων εἶδα,
καὶ τὸ πρῶτ σὺν ζῆντησα μὲ μάστιγ σὺν γαρδὰ
βλέπω καὶ σὲ πῶς μ' ἔδερνε, κί' ἔννοησα βρωμιάρη,
πῶς ἔνευρο δὲν ἦτανε μονάχι τὸ στήλιμα.

Μαὶ καρμῶσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγουσ ἀγγελίας.

Ἀχιλλέως Καραθία Κ α λ ι ρ ρ ὲ, τραγωδία,
ποῦ τὴν διακρίνει πάθος, χάρις, γλῶσσα, καὶ παιδεία.